

In libro de doctrina greca q̄ est dolor capitulo. Oribasius
differt inge cefalea a cefalargia, nā cefalea ē capitis dolor
q̄ mltotēpore tenet. cefalargia vō recēs ē capitis dolor aut
ex estu vio seu frigore v̄ ebrietate aut idigone et cito resol-
letematis, clermatis d̄z eē Dya. nascitur sup X uitur et.
lib. 24. lib. 25. terrā locis cultis sarmenta longa habēs i crostitudine iūci
cap. io. cap. 8. et folia longa in lauri facturā et colore silia. s̄ breuiora et.
2.5. i. si. hec ē q̄ a pli. clermatis vocat s̄z quādā spēz ista i clematis
Lelia sedz Oribasii ē ceruissa a calefaciēdo dicta. X des
Lelidonia alia maior alia minor Dya. celidonia maior quā
multi glauituz appellant flō supple vt patebit infra i glam
tio virgā b̄z vni⁹ cubiti lōgā et ampli⁹ tenerā et tenuē v̄ga
i giro folia b̄z plurima silia botrachio. i apio ranino s̄z mol
liora et albiora. et apud Sera. folia silia botrachio s̄z formo
b̄z aurosu⁹ seu croceū et succū seu lac croceū. Dya. virtus est
ei viscida et mordax et amara nō boni odoris. radix s̄ sursum
vna dorsu⁹ plures. semen sic meconij ceratides b̄z et minu
tū et paulo maius et. et apud Sera. cui⁹ suci sapor ē acutus
mordicans lingua fortiter cu⁹ amaritudine et odore fetido
et radix ei⁹ desup ē vnicā multas radiculas alias emittēs
semen ei⁹ ē sile semini papaueris dicti keratodes. i cornu
ti q̄ est in tecis i qbus ē semen pazz maius papauere: et of
hec plāta vocatur sic a greco kilidon q̄ est yroundo. co q̄ in
cipit appere pmo in vere cu⁹ appent pmo yroundines et are
scit q̄i yroundies abscedit v̄l et q̄ dr si excecan⁹ pulli yru
dini⁹ desert eis mater ei⁹ hāc herbaz et credit v̄litas eari. La
picalu⁹ hui⁹ apud Aut. incipit cauti et minor. nā in ara. scribit
childom. cautiō vō vocat celidōia minor. Dya. celidonia
minor quā multi caution alij phyto⁹ agreste vocat b̄z v̄gas
minutas folia silia edere s̄z obrotunda et minor et pigniora
sen viscosa et mollia radices b̄z minutas egrediētcs ab vna
radice dispes inuicē cōnexas sic triticū spicas nascit locis
aquisis et in pratis et hecyoſaf apd arabes memitem et pu
tāt curcuma. Pli. ḡnā eius duo. maior fruticosa caule folio
pastinace erratice ampliore ipsa altitudine duoz cubitorum
color alb⁹ flos luteus. minor folia edere rotundiflora min⁹
cādida. sucus vtriusq; croceus mordax. semen purpureus
florent aduentu yroundinum. discessu marcescunt.
Lelidoniū lapis dictus qui in ventre pullo⁹ yroundinum
inueniēt alij nigri alij alibi alij aliquid rufedinis habentes
Lelidria Pau. ca. d̄ rubificari⁹ capillos et ei⁹ loco et casti Aut.
Lelsa mora celsi. X califō scribit vtriusq; ignoro.
Leltica spēs est spice quā arabes romanaz vocant Dya. celti
nascit in ylirico nomen habēs apud eos auanō. et i syria
colligiēt aut a ciuib⁹ cū radicib⁹ suis q̄ fasces faciunt q̄tu⁹
plena manu cōtinere possunt. et ideo ab alijs fasces gallici
appellātur. hec b̄z folia oblonga et nō lata et ruffa flore mel
linum odore circa radice suaue. s̄z q̄ intra ipaz alie herbe
siles odore nascit et cū usdē colligunt ex gb̄cū medicami
na cōficere volueris fasce noli studere s̄z purga sic. cartaz
extēde i loco mūdo et s̄ sup fasces supradictos pōt et sparge
desup aquā et rosa vt oēs ifūdāt et dimitteyna die. alia die
cū purgaueris iuenies intra eosdē fasces folia alia nō min⁹
de et tere et in vio trociscos collige quos sua i vase fictili di
ligenter clauso ylilioz est recēs odore suaui radicib⁹ plena
vel spissa et nō fragilis q̄ talis fuerit siles i v̄tute poterit eē sy
tilaticis appellat et peritis et vitis. hec nascit i cicilia silifa
radices mittens duas aut tres odore suaues et nigriores
habet sed v̄rtus est illi silis celtice et

Bemosis Tebodor⁹ p̄s. si i p̄ma oculi tunica sanguinea
nimiū veluti caro appauerit quā chemosiz appellam⁹ t̄c.
Lassius felix idē. Demostenes . chemosis ē vebemēs ocu-
lozū tumor vt intime claudere valeat oculos egrotantes
adeovt albe p̄tes p̄me tunice sanguinolēte atq̄ extates ap-
pareat pupillā supantes nō alr q̄ maria cōchilia semiclav
a alicj p̄te sui corporis exteri⁹ faciat p̄ minere vñ nomē gre-
ci eide passiōni postuerit. naz cōcham chemē appellant t̄c.
est obtalmia quā Aulicē. vocat guardenegi.
Lenonis dīc grecus euōnem. Lassius felix capi. de quartana
Lētaridra Demostenes caricarum menia detracto semi ine
q̄ greci centamidra vocat.
Lētaurea duas h̄z sp̄es. est maior et minor. minor nota ē apō
oēs. maior vñ n̄ nota nec fuit t̄p̄ macri. Ing. Sunt cētau-
ree sp̄es maiorq; minorq; Ut supradicti dixi b̄ plurib⁹ her-
bis. Sz q̄ p̄ paucas sp̄es ē cognita maior. Hac p̄termittēs
sp̄es narrabo minoris t̄c. Sz Dya. maior vocat a gbusdām
narcha et flō aut gēriana dīc q̄ h̄z folia silia nūcis cōislēga
et viridia sīc caniculi et rotunda dūlisa sūt sic tres digitū cibis
i summitate sīc serrav̄gaz h̄z lapatio silez duoz v̄l trīu cubi-
toz a q̄ plures ramuli egrediūf i qb⁹ sūt capitella silia pa-
pauerib⁹ rotunda paruq; oblōga flore silem lane. semē sile
cartamo i ipo flore radice crossaz lōgā dirā gratiē plena
sucu acutu sapoz cū pānca stipticitate et pānca dulcedie co-
loris subrubet. et color suci subrubet. vt supra i radice. nascit
i mōtib⁹ et apricis et arborosis terra pīgū habundat i litia ar-
chadia peloponēso et elid t̄c. Talis figure vidi sp̄ictā in li.
vbi sp̄ictē erāt herbe. mīor vocat. et quibusdā fel terre pp
amaritudinē. et apō. Dya. linessa h̄z q̄sdā et eleboritis. et ama-
rac⁹ et febrisfuga. ē silis yperico v̄l origano. v̄gā h̄z q̄drāgu-
lata lōgā flore purpureū ad rubedine silez linis folia n̄ in-
ta oblōga vt rute. semen vt triticū oblōgi. radix ē ei oblō-
ga inutu gustu amara. nascit locis hūidis q̄s. iō linessa a
gbusdā vocat cētaurea a cētauro kirone iūtore dicta. ara.
kāturon dicunt p̄ grecū. Pli. cētaurea hac dī curat⁹ kirō
cū hercules excep⁹ hospitio p̄tractati arma sagitta ei exci-
disset i pedē q̄re alig chironiō appellat. folia s̄t et lata et ob-
lōga serrata ambitu dēla ab radice canles circūgeniculati
trīu cubitoz i his capita ceu papaveri t̄c. vt Dya. et infra. al-
tex cētaureū n̄i fel terre vocat pp amaritudinē sīmā galli
vocat et racū. cognomisat leptō. alig libadēc q̄r̄ iuxta fōtes
nascit t̄c. vt Dya. et infra tertiu cētaureū cognomis triorchis
a triorchia accipit⁹ ḡne a q̄ noſe accepit. H̄ saguineū sūcū
Lētrias vocat. ḡ quādā sp̄ez serpiginis vt supra. Xmittit t̄c.
Lētrix aptid quosdam est consolida media.
Lētrū galli et galli crista vocat ē gallitricū ē q̄ddā et cōsticā
et sū aptū maiorib⁹ foliis oblōgis et ingonis flore albo serit
i ortis silueſtre minoris plāte foliis suis semie nigro. et multi
integrū i oculis ponentes ipos oculos clarificare dñit et b̄ id
sclareat vocat. Pli. alectoroscopō vocant quādā plantam
quā puto hanc esse. vide ibi.
Lētonicū vocat herbas lumbicop̄ q̄ necat lūbricos. ē sp̄es
absinthi⁹ et vocat sc̄eba de q̄ in absinthio dñit est.
Lētū capita nō ē affodill⁹ vt qdā dixerūt s̄z vocat dñe plāte
q̄ryna ē yringis vt p̄z p̄ Seria. p̄po ca. Iec⁹ Pli. sc̄rimone
d̄ yringo ex his ing. s̄. yringis cādūlū n̄i cētu capita vocat
oēs eiusdē effect⁹ caule et radice i cibis grecor̄ receptis si-
ue coctis sine crudis vt libet t̄c. vt Dya. de yringis. Prete-
rea i antidotario vniuersali i qdā antidoto qd̄ icipit antidotū
qd̄ fac epilēticī recipiūf et cētu capita et affodilli. qre n̄ s̄t idē
Lētūculū. Pli. latini cētūculā vocat quā. ḡ clementidē dñit ro-
strat foliis ad silitudinē capiel penulaꝝ iacētē i artis t̄c.
Lētūnodia sanguinaria p̄serpinata polygonia corioli ge-
nūculata ligua pastorī idē vt infra i polygonia.

Leonis gre. dicitur quod nos serotini vocamus? Loinelli celsus et cœlum.
Lepa canina vocatur narciscus.
Lepe. Pli. genera apud grecos sunt sarda samothracia alissi
deam et tam sciria ascalonia ab opido iudee nominata.
Lepe azir apd. Aui. est sile sylle: et per ea pōit: sed dubius est ea.
Lepe muruz est silla: eo quod mures pimat. vocatur ora. datus
vel ause. ab Aui. vero astil imitando grecum.
Lepa Dya. similis est andragne. i. portulace fed nigriora son-
lia habet. radix est illi tenera et cetera.
Lera ppolis vel propoleos sepe intenit in libris de greco trans-
lati et in antidotario universalis et est sex aliud aris apud quod ora.
vocat muz de quod Dya. singulare facies. sed de ea. i. infra in p.
lib. 26. Leratia. Plinius herba uno folio radice nodosa et magna.
capit. 8. Leratii aliqui reperi i practicis antiquis de greco phirat. et est
nomen ponderis et est xiliq semen: de quod infra in kilocatastro.
Leracia Stephanus est cornubium pro carnibus de qua supra.
Lerapeutic grece curativa unde terapeuticum negotium
liber curationum per R. melius.
Leras sed melius keras. g. cornu inde cerasos qd serpens.
Leras. Theodor. Pli. libro de simplici medicina cornutus
sic vocatur a multis staphilina agrestis. i. pastinaca.
Leraunia arbor. i. siliquearum. Pli. truncus ferilis ut sicomor.
sed post silique nascitur in syria ionia et circa gaudi. et rho-
do semperrantibus foliis flore candido cu yehemeta odo-
ris plantigera imis prib: et id superficietem flavescentem lucu
auferente sole. pomo antecedetis anni circa canis ortu de-
tracto statim alter et parit postea florē pletur byeme fetur et cetera.
Leresoliu apud yahab i dietis particularibus est Menuriente et
spes apud cuius ca. scribitur in libro Dya. sed non est de suo. sed est
de libro Pli. minoris nec bz stili Dya. qd gigantidum voca-
uerunt terrates forte pp similitudinem. nam gigantidum est su-
musterre ut ifra in gi. Ha. vero scandic.
Lerfeara. cortex arborum melius p. R. scribitur.
Lerinta. Pli. est herba sollo candido i curvo cubitalis capite
cœano mellis lucu habens bui? florū apes auditis sunt.
Lemere sepissime iuenit i attig libris p. cribbare cernuclare.
Leroneu dicitur la cera quā recipit: et eo quod ut cera sit ductile.
Lerotii simpliciter p. ceroto Ha. quod sit ex oleo rosaceo et cer-
ra accipit: alia ramen diversa sunt p. diversitate causarum.
Lerotarium idem est.
Lerotum fruz Ha. quod scribitur ab eo in libro de ingenio sa-
nitatis. et reperiit apud Alex. exposita doctrina. ca. de dolor
recapitis ex sole. Ita ab eodem i tertio libro circa finem.
Lerotum aromaticum apud eundem Alex. ca. de cerotis ad stomachum.
Lerotum dictum ceptum idem ibidem.
Lerotas greci vocant neruos cervicis ad caput sustentan-
dum appositos. Cornelius.
Lerusa est plumbi ergo q. g. p. similiu of. arabice vo affidegi.
Lestrus et dexteris vocat gladiolus herba ut ifra i suis locis et cetera.
Lestro Dya. quod appellat psicotrisson quod i ffris locis nascit.
bac Romanum etonicum vocat. herba est asta habens tenui lo-
gaz ynius cubiti et qdratā folia longa et tenuia silia dryo ob-
rotunda et diuisa odorata et maiora ad radicem. folia i fintia. se-
me ei? et spica habet sile tibre et radices tenues sunt sicut
elleborus. folia ei? siccantur yslui necessaria.
Lestron grece betonica ut Macer dicit cum voluit dicere
arabs dicit castru ut apud Serap. Stephanus. cestro dici-
tur esse bustam abezezum.
Lestrus vocat semiquina in quadam libro antiquo.
Leruisia supra in camum vel infra in foca.
Leruleus color apud Plinium est azurinus celestis vene-
tus et etiam maria.
Leruicellum apud Dya. vel certaria q. grece dicit elafoboscus
vel elafon a certio dicta qui grece dicit elafos infra in el.
Letarach i muri huius nascit quod puto et vera scolopédriæ